

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CŽV

Student: Marie KRÁLOVÁ

Obor: ČJ - NJ

Název práce v českém jazyce: Gunther Grass - Politika literatury

Název práce v anglickém jazyce: Gunther Grass - Politic of literature

Vedoucí práce: prof. PhDr. Tomáš Kubíček, Ph.D.

Oponent práce: prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.

Hned v úvodu svého posudku považuji za nutné uvést, že k bakalářské práci Marie Králové mám zásadní výhrady. Ty rozhodně nespočívají ve volbě tématu: próza zřejmě nejvýznamnějšího žijícího německého romanopisce G. Grasse Při loupání cibule se stala neobyčejně významnou událostí, znovu (pokolikáté už?) aktualizující třaskavé téma souvztažnosti mezi uměleckým významem spisovatele a jeho morálním profilem (u nás stejnou debatu nedávno vyprovokovala kauza údajného udavačství M. Kundery). Je bezesporu žádoucí, aby se posluchači pedagogické fakulty, primárně připravovaní pro učitelské působení, o tyto širší společenské kontexty literatury zajímali a dokázali k obdobným debatám zaujmout vlastní postoj. Rovněž skutečnost, že vlastnímu pojednání o zvolené Grassově próze předchází podle mého názoru naprosto zbytečný autorův životopis (řada údajů se totiž vzápětí opakuje při rekapitulaci obsahu knihy), považuji spíše za zbytečnou vadu na kráse než za zásadní problém.

Ten podle mého názoru tkví v tom, že autorka ve své práci nevykonala nic víc, než že chronologicky převyprávěla hlavní teze Grassovy knihy bez jakéhokoli vlastního myšlenkového vkladu. Její sporný komentář k uváděným skutečnostem je vesměs značně zjednodušený, jak při daném postupu ani jinak není možné (např. komentuje zálibu pubertálního Grasse v uniformě bagatelizujícím způsobem: „Vidíme, že byl Grass sebestředný už v mladém věku.“). Přitom zvolené téma má potenciál ke kladení otázek jako málokteré jiné: co vedlo uznávaného spisovatele k takto pozdnímu odhalení mladistvého poklesku? Jak toto odhalení změnilo jeho postavení v evropském kulturním a společenském prostoru? A hlavně: oslabilo uměleckou hodnotu jeho děl? A pakliže nikoli, má se literární věda o spisovatelovy občanské postoje vůbec zajímat? Tyto i jiné otázky artikulují recenze a polemické stati, z nichž autorka v průběhu své parafráze obsahu Grassovy prózy cituje, pohříchu však pouze ilustrativním způsobem, prohlubujícím netvůrčí popisnost jejího výkladu.

Je možné, že k této popisnosti, v míře pro bakalářskou práci nepřijatelné, mohl přispět nedostatek času; jak jinak si vysvětlit, že na s. 39 nachází čtenář v závěru podkapitoly nedokončený odstavec. V resumé zase autorka bez rozpaků označuje Grassovu prózu jako román, přestože na s. 43 uvádí, že toto dílo „není ani román, ani čistá autobiografie“. Ať už však byly důvody jakékoli, výsledkem je text na úrovni referátu o přečtené knize, zcela postrádající jakoukoli analytickou práci, jíž by ovšem muselo předcházet položení relevantní otázky.

Závěrem proto musím konstatovat, že Marie Králová předloženým textem nesplnila podmínky kladené na bakalářskou práci, a proto ji nedoporučuji k obhajobě.

V Praze dne 26.8.2013

.....

Podpis